

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ
SRPEN 2013*** ROČNÍK XIV.*** ČÍSLO 8

Cítát inspirující:

Poezie musí být stará jako skála a mladá jako příboj.

Ralph Waldo Emerson

Draga Zlatníková

O vztazích

**Zdánlivě volní jsme tak nesvobodni
Život jak kárku táhnem den po dni
nikdy s ním v rytmu – před ním či za ním
Namísto pohlad' říkáme bodni
dravce slov pustíš někoho zraní**

**Potomkům křídla stavíme pro lety
Stoupejte vzhůru cesty jsou projety
Sestřihnem peří když chtějí svůj řád
Po lásce zloba stoupá až po rety
Oni chtěj výšku nás děsí už pád**

**Vztahy jak uzly cest myši polní
spletly nás odolné – teď jsme neodolní**

ZVLÁŠTNÍ SETKÁNÍ

Šel jsem po ulici. Najednou jde proti mně žena asi mého věku a společně s ní mladší žena, tak kolem pětadvaceti, zřejmě její dcera. Pozorně si mě prohlížejí, když ta starší z nich řekne: „Ahoj!“

Znáte to. Odkud bych ji jenom měl znát? Asi nějaká spolužačka s dcerou? Nebo že by to byla pacientka, ale ta by řekla spíše „dobrý den“. To znamená, že se musíme dobře znát, dokonce velmi dobře. Možná se změnila. Nakonec od základky už uběhla pěkná řádka let. Nebo je to spolužačka z gymplu nebo dokonce z „vejšky“? Mozek „šrotuje“ na plné obrátky, ale pořád nic.

Rozpačitě odpovídám: „Ahoj!“

„Ty mě nepoznáváš?“ ptá se žena, stále atraktivní, v lehkých letních šatech.

Pokrčím rameny, jako bych se chtěl omluvit.

„Já jsem přeci Helena,“ směje se.

„Helena?!“ Pokud si dobře pamatuji, tak jsem chodil s jednou Helenou na vysokou školu, naposledy jsem ji viděl v Karolinu, že by to byla ona, ale dost se změnila.

„A tohle je Pavlína,“ představuje mladší ženu.

„Aha,“ musím vypadat dost přepadle. „Už jsi vzpomínám, myslel jsem, že zubaříš někde tam u vás na Vysočině,“ snažím se dostat se do rozhovoru.

„Zubařím? Ty si snad vůbec nic nepamatuješ? Já jsem přece učitelka!“

Jsem blázen nebo co? Helena? Trojská Helena? Jaká Helena?

„Vždyť jsi o nás dvou psal!“

Pořád netuším nic. „No to já píšu, to ano, ale ...“

„Přece v knize Jak na Nový rok!“ řekne hrdě Helena. „A hlavně tady o mé dceři Pavlíně, nevzpomínáš si, ... zřejmě cituje z mé knihy, „jak k němu přišla holčička se světlými vlásky, dneska má Pavlína černé vlasy ...“

„Ale ... vy jste tedy postavy z mé knihy?“ asi jsem se úplně zbláznil. Ale nějak jasně si uvědomuji, že jsem o Pavlíně psal hezky

a snad ani o Heleně jsem nenapsal nic špatného, ale jestli mě začnou pronásledovat postavy třeba z mé knihy „Svědék neposkvrněného početí“, tak se mám na co těšit.

Přítakávají a usmívají se.

„A co tady děláte?“ konečně se vzpamatovávám.

„Přišly jsme se na tebe podívat a taky se zeptat, jestli o nás zase něco napíšeš?“ řekne provokativně Helena a výstřih u šatů se pořádně rozevře.

„Ale vy přece nežijete, vy jste jen v mé fantazii, to přece ...“

Jdou ke mně, nevím, co bude dál. Házím sebou a konečně se probouzím.

Fuj, oddychnu si, to byl jen sen! Ale pořádně živý sen. Opravdu jsem si nic nevymyslel, takhle nějak se mi to zdálo letos ze čtvrtka na pátek z 11. července na 12.července. Nevím, jestli je to jen nějaká náhoda nebo budu muset připsat druhý díl mé novely „Jak na Nový rok“, ale v každém případě je to zvláštní setkání s hrdinkami mých literárních děl.

Ale kdybych se neprobudil, možná bych měl opravdu námět na další pokračování třeba po deseti letech. Takže posílám tento vzkaz: „Heleno (a nakonec i Pavlino), přijďte se na mě zase někdy podívat! Tentokrát už budu vědět“

Václav

VÍTE, ŽE ...

- V časopise Partonyma (číslo 6, vydáno červenec 2013) vyšel rozhovor Milana Duška s Václavem Francem „Na slovíčko s Václavem Francem“.

- V almanachu české poezie „Ptáci v podzemí“, který sestavil jako editor básník Vladimír Stibor, se představil Václav Franc, a to básněmi „Čím bych chtěl být“ a „Zítřek“. Almanach vyšel v červenci 2013, křest se konal v úterý 16. července 2013 v pražské Portheimce.

Václav

Srpnové číslo ČAJe přizvalo jako hosta Jana Zemana z Prahy, ne nejedná se o hrdinu televizního seriálu, ale o ekologa Jana Zemana, který svoji profesi přetavil i do básnické tvorby. Netušil jsem, když jsme jeho hostování domlouvali, že i letošní rok přinese další povodně, o kterých mimo jiné náš dnešní host píše. Jeho představená tvorba v srpnovém ČAJi je právě ze sbírky „Ekologické balady podruhé“.

Rozhovor poskytl básník Vladimír Stibor. Právě na počátku července totiž proběhl v galerii Porthemka v Praze křest almanachu současných českých básnířek a básníků „Ptáci v podzemí“ a Vladimír Stibor je jejich duchovním otcem, ale více nám prozradí sám v rozhovoru nazvaném podle almanachu „Ptáci v podzemí“. Vlastní tvorbu autorů Jičínska zastupuje Zlata Zákoutská povídkou „Paličák“ a Václav Franc kratším literárním útvarem „Nečekaný vítěz.“

Příště už v poprázdňinovém čísle obvykle navštívíme Jičín, kde probíhá festival pohádky, ale tentokrát udělám výjimku a navštívíme opět slovenský Martin, neboť v polovině září uplyne 10 let od počátku našich kontaktů se slovenskými partnery. Snad neprozradím příliš, když uvedu, že rozhovor poskytla vedoucí literárního spolku Duria při Turčianskej knižnici v Martině Taňána Sivová!

Václav

ROZHOVOR Z LITERÁRNÍCH NOVIN

Nevím, jak sledujete Literární noviny, já poslední dobou stále více, a tak si dovolím upozornit na rozhovor s kritikem a teoretikem Mojmírem Grygarem „Můžeme se prosadit jen na poli kultury“, který vyšel v Literárních novinách č.28 11.července 2013.

Rozhovor je třeba přečíst celý, ale dovolím si odcitovat některé kratší pasáže, třeba někoho z vás přinutím přečíst si vše na internetových stránkách.

Je zajímavé jak se Mojmír Grygar dívá na přelom 80. a 90. let 20.století v pohledu kultury a spisovatelů zvláště, cituji: „Spisovatelé

a umělci byli prý zapřaženi ve službách těch či oněch společenských sil – byli málo svobodní, neřešili vlastní tvůrčí úkoly, fušovali v oblastech, které u nás ještě nebyly dostatečně rozvinuty. Na námitku, že uprázdněný prostor, který vyklidí umění vědomé si své společenské funkce, obsadí masová kultura komerčního typu, hlasatelé nové éry reagovali tím, že tak tomu je všude na světě, budeme si muset zvyknout na to, že literatura věrná sama sobě bude přepychem, zálibou nemnohých, něco jako lov pstruhů nebo potápění v Karibiku.“

A co třeba citace, týkající se situace v redakcích, cituji: „V redakcích novin, časopisů, nakladatelství a masových médií přesto redaktoři dobře vědí, kdo je in a kdo je pasé. Kritéria jsou veskrze politická. Někde v pozadí jsou imaginární seznamy podezřelých. Z nich se autor může dostat jen politickou hyperkorektností.“

Neodpustím si i delší ukázkou, která se nepřímou vrací i k první přímé volbě prezidenta České republiky. Sám jsem zaznamenal, že někteří literáti v mém okolí nepochopili nebo neznají základní znalosti z období českých dějin, viz dále cituji z rozhovoru: „Nejednomu z dnešních etablovaných autorů je bližší kulturní atmosféra druhé republiky, kdy konzervativní síly (církve, šlechta, agráři) ostře napadaly republikánské, demokratické a levicové hodnoty a hledaly neuskutečnitelný kompromis s agresivním Německem. Vítaným pojátkem tu byl i programový antisemitismus, židobolševismus.“

Hledám nějaký nový mentální, názorový a stylový fenomén, který se výrazně projevuje v kultuře posledních dvou desetiletí, pak je to underground. Vyznačuje se sestupem dolů, do stále ostentativnějšího odmítání všech možných norem běžného jednání lidí, jejich citových, jazykových, morálních, myšlenkových postojů. Tento trend souzní s postmoderním relativismem a s bořením hodnotových měřítek. Někdy dochází k podivné symbióze podvratného křepčení s konzervatismem a mocenskými ambicemi anno dazumal: číro na hlavě Karla Schwarzenberga. Podobně absurdní je pohled na některé členy PEN klubu, jak zpívají agitku ve prospěch knížete, který „má k lidu blíže“. Připadlo mi to jako ironický kuplet ze sto let starého repertoáru Červené sedmy.“

Celý rozhovor ještě jednou vřele doporučuji!

Václav

ŘEKNI MI, CO ČTEŠ

BOHUSLAV TROJAN – NIC JAKO BY SE NESTALO

Vydalo nakladatelství Sursum v roce 2007

Bohuslav Trojan (ročník 1946) je autorem několika povídkových knih, přiznám se, že jsem se s jeho povídkami setkal poprvé, ale o to víc mě zaujaly, takže rád sáhnu i po dalších knihách.

Soubor pětice povídek „Nic jako by se nestalo“ je sondou do života všedních lidí, toužících po štěstí, hledajících smysl života a také lásku. Asi nejvíc mě zaujala povídka o chlapci („Vezmi mě s sebou“), překračujícímu práh dospělosti, kteří touží žít daleko od civilizace a hledá dívku, která jej bude následovat. Zajímavá je i povídka „Vezmi mě s sebou“ o muži a studentce, kterou začne učit hře na klavír.

Autor je zajímavý celou řadou postřehů, které jsem si v jeho knize zaznamenal, stojících za zamyšlení. Tak například v povídce úvodní „Obrazy a zahrada“ píše, viz str. 14: „Tenkrát jsem pochopil, jak se dělá úspěch. Když se dílo vymyká normálu, jako je Josef Švejek nebo Josef K., razí si cestu samo, jinak o úspěchu rozhoduje vládnoucí třída. Tenkrát dělníci, rolníci a pracující inteligence, dneska reklama a s s ní ruku v ruce bulvár. Umělci a vlastně i my všichni jsme jen zbrojnoši královi.“ Nebo strana 44: „Je štěstí v penězích? Všechno neštěstí není jen v penězích.“

A v povídce „Zůstaň se mnou“ třeba citace, viz str. 117: „Pracoval jsem ve fabrice osmnáct let! ...Fakt, že jsem se ocitl sám doma bez zaměstnání, ta krutá realita, byla pro mě deprimující, že jsem si jednou ráno uvědomil, že jsem ve špatném psychickém stavu. ... Když se k něčemu přinutí, pochopí záhy, že to nemá žádný smysl.“

Bohuslav Trojan je autorem dalších povídkových knih, např. Proč ulovit chřástala, Život na spadnutí, proměna světa a Vodní hladina s labutěmi.

Václav

MARTINSKÁ POETICKÁ JESEŇ 2013

Milí priatelia,

dúfam, že všetci prežívate pekné leto a máte sa dobre. Musím Vám ale pripomenúť, že Martinská poetická jeseň sa blíži. Začne 20.9.2013 a potrvá do 22.9.2013. Zraz máme v Turčianskej knižnici o 14,00 hodine. Po oficiálnom programe, ktorý prebehne v areáli knižnice od 15,00 hod. sa presunieme do Koštian nad Turcom, kde budeme ubytovaní. Ubytovanie, večeru v piatok a prepravu do Koštian hradí Turčianska knižnica a Miestny odbor Matice slovenskej v Martine. O ostatnú stravu sa starajú účastníci sami. Raňajky stoja 3 €, polpenzia 8 € a plná penzia 12 €. Sobotný program bude prebiehať v Košťanoch, v hoteli a v prírode, záleží od počasia. Upozorňujeme účastníkov, aby si doniesli primeraný odev a obuv do prírody a aby ráтали aj s chladnejším počasím. Uskutoční sa prednáška k 1150. výročiu príchodu sv. Cyrila a Metoda na územie Veľkej Moravy, spomienka na Martina Rázusa, návšteva susednej obce Turčiansky Peter – prehliadka svätopeterského kostola s výkladom, organový minikoncert, exkurzia u slovenského umeleckého rezbára Júliusa Šimona, prehliadka kaštieľa a kaštieľneho parku. Zrealizujeme autorské čítania účastníkov podujatia a samozrejme petangový turnaj. V nedeľu si povymieňame kontakty, urobíme záznamy do kroník, zosumarizujeme materiál do almanachu.

Vyberáme vložné 5 € hneď pri prezentácii účastníkov.

Prosím, aby ste sa prihlásili do 31. 8. 2013 na moju adresu tatana.s@centrum.sk!

Ďalej Vás prosím, aby ste poslali stručné informácie o Vašom klube a jeho činnosti, ak ste tak neurobili minulý rok a nášho podujatia sa zúčastňujete prvý raz. Ďalej Vás prosím poslať ukážky z Vašej tvorby, ktoré budú načítané recitátormi – tiež do 31.8.2013

Veľmi sa na všetkých tešíme! Srdečne pozdravujeme a želáme krásny zvyšok leta.

Čoskoro ahoj!

Vaša Táňa Sivová

Jana Benešová vítá účastníky květnového setkání v jičínské knihovně „Letem světem poezie.“ Foto: Žantovský

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů
Vydává Literární spolek při Knihovně Václava Čtvrťka v Jičíně
jako interní tiskovinu.

Připravil : Václav Franc, K Hájku 1724, 509 01 Nová Paka

Franczub@seznam.cz

Ročník 14. Číslo 8. Srpen 2013.

(5.srpna 2013)

www.ikobra.cz